

er det anset fornødent at fordrø, at Alle, der drive et Brug i Forening, maa være enige, naar Staten skal fravige den for samme bindende Afgiftsnorm (det med Tobak dyrkede Areal's Størrelse) og en Afgiftsansættelse efter Udbyttet skal finde Sted.

Ligesom det ifjor forelagte Lovforslag fritager det foreliggende den Tobaksdyrkning for Afgift, som kun finder Sted paa ganske smaa Jordlodder, og hvor Dyrkningen enten kun sker til egen Brug eller dog er uden Indflydelse paa Produktionen i det Hele. For imidlertid at forhindre Omgaaen af Bestemmelsen derved, at en Tobaksdyrker forener sig med flere Jordelere om at afbenytte paa hvers Egen- dom mindre end 1 Skp. Land, medens han altsaa selv driver Dyrkningen paa et maasse langt større Areal, er der givet den paagjældende Bestemmelse i § 1 en hertil sigtende Affattelse.

Da Afgiften formenes først at burde forfalde til Betaling, efter at hele Høsten kan antages at være afhændet, er det i Lovforslaget bestemt, at den forfalder den 31te Marts i det efter den vedkommende Høst følgende Aar, medens det ifjor forelagte Lovforslag satte Betalingsterminen til Høstaarets 1ste Oktober og næste Aars 1ste April.

Tilsynet med at al skattepligtig Tobaksavl inddrages under Beskatningen, ligesom de nødvendige Foranstaltninger for at faa konstateret, efter hvilken Udbyttmængde Afgiften skal beregnes, foreslaas overdragen Politimesteren, medens derimod selve Afgiftens Beregning, Opkrævning og hvad dermed staar i Forbindelse fler ved den Oppebørselsembedsmand, som for det paagjældende Distrikts Vedkommende har Opkrævningen af og Rigtigholdelsen med de almindelige Skatter. Ved det ovennævnte Politimesteren paahvilende Tilsyn vil han for Kjøbstadjordenes Vedkommende kunne benytte de i Kjøbstæderne til Politiets Raadighed staaende Bestillingsmænd, og for Landets Vedkommende henviser Lovforslaget til Betjeningen af Sognefogedernes Hjælp; at der

iovrigt bør tilflyde disse sidste som ogsaa hine Bestillingsmænd et Bederlag for det dem saaledes paaførte Arbejde, vil ikke være mere end billigt. Ved at overdrage dette Tilsyn til Politimesteren, er Lovforslaget i Overensstemmelse med det ifjor forelagte, i Bemærkningerne til hvilket det omtaltes, hvorfor man havde troet herved ikke at burde søge nogen Medhjælp af Kommunernes Bestyrer, om det end kunde ligge nær at se hen til en saadan.

At Statskassen bærer Udgifterne ved de for Afgiftsansættelsen og Kontrollen fornødne Foranstaltninger, paa samme Maade som Tilfældet er ved andre Skatteoppebørseler, er anset for at være i sin Orden. Den Tobaksdyrker, der vælger en Beining af Høsten, bør formentlig stedse levere de fornødne Redskaber og fornøden Medhjælp hertil, eller belaste samme.

De nærmere Forskrifter, som ville være fornødne, ikke alene med Hensyn til de Oppebørseler, der skulle finde Sted fra Politimesteren til vedkommende Oppebørselsembedsmand, og til hvad der vedrører Tilsynet og hele denne Side af Forholdet, men ogsaa med Hensyn til den hele Fremgangsmaade ved Bladtælling og Beining m. m., formenes det at burde overlades Ministeriet at give, saameget mere som den i Tidens Løb vundne Erfaring maa have Indflydelse paa samme.

I det Lovforslaget ved Bestemmelsen af Afgiften gaar ud fra en Forhøielse af den nuværende Told paa fremmed Tobak, og den eventuelle Lov saaledes betinges af en Forhøielse af hin Told, er det en naturlig Folge heraf, at dens Træden i Kraft ikke bestemmes til noget tidligere Tidspunkt, end da den nye Toldtariff træder i Kraft. Denne sidste er foreslaaet at skulle begynde at virke den 1ste Januar 1875, og Loven om en Beskatning af indenlandsk Tobak vil derfor finde første Gang Anvendelse paa den i Aaret 1875 faldende Høst, hvilket af Hensyn til den Termin, der, som ovenfor nævnt, er sat for Afgiftens Forfalden til Betaling, er udtrykt ved at Loven træder i Kraft den 1ste April 1875.